Марусі

Царівна Іріс по млах походжає,
Райдугу злоту на світ напинає...
Кладе на хмари дрібонькі алмази,
Жар-аметисти, рубіни, топази,
Кожда хмаринка брильянтами грає,
Царівна Іріс по млах походжає.
Луком фонтанни жемчужить хмарини,
Міниться небо при заході синє...
Остань між нами, царівно фонтанни!
Великі сонця погасли. Останнє
Скане за хвилю... і зчиниться темно!..
Осяй, царівно, печаль нашу земну!
А хоч не зцілиш ні одної рани,
Царівно Іріс, з людьми най остане
Твій промінь ясний!..

***